

и стеаринияныты свѣщи. Мы щемъ изгледаме едно по друго направжтѣ на тыя различни произведенія.

Лояны свѣщи. За направата на свѣщиты употребявать за по-добрѣ еднѣ смѣсь отъ овчя мазъ и отъ говяжда мазъ; послѣдната е твърдѣ мяка и твърдѣ растопителна, та, ако ся направяха свѣщи отъ нея, текваха яко лесно; отъ друга страна, само отъ овчята мазъ свѣщиты станваха твърдѣ корава и хубавы, нѣ щѣтъ пушати малко свѣтлинѣ, че имать слабо мазнинѣ. Суравжтѣ мазъ, като отдѣлять колкото е възможно отъ чуждыты вещества, както кръвь, и др., испървомъ я нарѣзвать на дребно и послѣ стопявать. Колкото е прѣсна мазьта, что употребява нѣкой, толкосъ е по-добрѣ, че ципициты ѳ изъ нея ся вѣвонявать твърдѣ лесно, и давать ѳ еднѣ отвратителнѣ воня, които чловѣкъ не може извади съвсѣмъ въ сетѣшниты работы. Стопяваніето става обыкновено въ мѣдни или желѣзни ведърници, поставени на простъ огнь. Трѣба да ся варди да ся неиздвигне твърдѣ горяцината, зачто ципициты жици, что сѣ останали въ мазъ-та, не закачать да ся развалятъ, и даджтъ на лой-та единѣ черникавъ цвѣтъ, който си остава вѣке. Лой-та става много по-хубава, кога ся стопи мазъ-та на топла вода въ другъ ссѣдъ; то е истина, че, по тойзъ начинѣ, остава доста лой, что не може ся прѣцѣди, нѣ която може стане твърдѣ добрѣ на сапунѣ, за да не изгуби чловѣкъ ничто, кога фабриката за свѣщи, свѣщарницата, работи и сапунѣ. Поставената лой въ ведърника завчясь като ся растопи, потопявать еднѣ рѣшеткѣ, дѣто ся набира прѣчистената лой, която исчерпевать малко-по-малко.

Така изваденжтѣ лой чясто я прѣчистевать още, като я пакъ растопятъ съ вода, сетѣ ѳ върлятъ нѣколко шѣпы морскѣ соль и стритѣ стипцѣ, по нѣкогажъ и малко тиргыя, па отпѣневать съ уплавникъ нечистотыты, дѣто правять еднѣ пѣнѣ надъ мазь-та. Послѣ исчерпевать прѣчистенжтѣ лой, и оставять да истине по-лека въ твърдѣ гѣстакъ кошъ, дѣто тя искапва. Прѣди да я употребятъ за направата на свѣщи, пакъ я растопявать на малка топлина и по-добрѣ на топла вода у вторѣ ссѣдъ, и държать я растопена, прѣди да я употребятъ, доклѣ всичкыты ѳ водны чясти съвсѣмъ ся испарять; безъ тая мѣрка, направеныты отъ нея лой свѣщи, лесно щѣтъ текжтъ и да горять съ прыщеніе.

Лефевръ поучава за прѣчистваніе на лой-та, да я растопятъ съ твърдѣ слаба селитряна кислина, която распуща съвършено ципициты кожици, та не остава никаква брабончица, нѣ тойзъ начинѣ е твърдѣ скѣпъ; *Дарсетъ*, за скѣщата помысль, наряджа сѣрижтѣ кислинѣ; страшно е да не стане чървено черникава, и да бжде едно произведение, което тече твърдѣ лесно.

Наскоро *Тришлеръ* поучава слѣдній начинѣ, въ който той употребява также сѣрижъ кислинѣ: поставять въ каца, подплатена съ куршумъ, 100 кылогр. суравжъ растопенжъ лой, и я поржевать